

Det er derfor, jeg ikke kan forstå, at vi, når vi nu forud for den her debat har sendt et forslag til bl.a. SF om, at oppositionen, nemlig dem der er i opposition til liberalisterne, skulle lave et fælles forslag til vedtagelse, der f.eks. understreger, at der er brug for sanktioner mod dem, der overtræder forbud mod børnearbejde, så bare får et svar tilbage, der hedder, at SF har lavet en aftale sammen med regeringen og alle de andre partier. Det synes jeg simpelt hen er en mærkelig reaktion. Vi har indtil videre har lyttet til debatten, inden vi kom med vores forslag til vedtagelse, for at se, om det virkelig kunne passe, at det er sådan, at alle partier fra Dansk Folkeparti via Venstre og Konservative til SF er enige om, at der ikke skal være en vedtagelse om sanktioner i forbindelse med overtrædelser af menneskerettighederne på handelsområdet.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg har tilsyneladende en fordel frem for hr. Frank Aaen, nemlig at jeg kan læse det forslag til vedtagelse, der ligger på bordet her. Det er faktisk en ganske stærk vedtagelse om, at man skal arbejde for at styrke det grundlag, der i dag er internationalt. Det handler jo om at gå ind der, hvor den kamp kæmpes. Der kæmpes altså for at få EU til for alvor at støtte det flotte initiativ, som ILO har taget med verdenskommissionen for social udvikling og oplægget til fremme af anstændige arbejdsvilkår, som altså bl.a. indeholder, at der skal være forbud mod børnearbejde, og en lang række af de ting, som hr. Frank Aaen nævner.

Det projekt, som ligger, er det, vi støtter, og det er det, vi presser på med over for regeringen. Så har jeg også hørt taler, bl.a. fra hr. Jens Hald Madsens side, som ikke udtrykker det, jeg mener, men jeg læser altså, hvad vi har fået regeringen til at være medforlagsstiller på, og det er det, jeg lægger vægt på.

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det udenrigsministeren, hvis udenrigsministeren vil have ordet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for debatten og også takke for den vedtagelse, som regeringen selvfølgelig er med til. Det er ikke sådan, at man har fået regeringen til at lave den her vedtagelse, vi er faktisk med til den, fordi vi mener de ting, der står i den.

Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, som flere har været inde på – senest hr. Steen Gade – at det jo er i kraft af internationale aftaler, som løfter niveauet, at man får beskyttet de udsatte i de forskellige producerende lande, som hr. Frank Aaen gerne vil have beskyttet, og som vi gerne vil have beskyttet.

Det nytter jo ikke noget, at Danmark siger, at vi ikke vil importere det ene eller det andet, for det betyder bare, at importen så går et andet sted hen, og det ændrer jo ikke vilkårene for de børn, der arbejder dér. Så stor er den importvolumen, vi tager fra et udviklingsland eller et tredjeland, ikke, så det ville ikke være noget som helst værd.

Desuden ville det også være umuligt at forvalte – det var et af de spørgsmål, jeg fik fra hr. Frank Aaen. Der brugte hr. Lars Barfoed jo billede med kakaomaskinen herinde, og det er et rigtigt billede. Altså, skulle vi tage stilling til hr. Frank Aaens forbrug af kakao, så skulle vi tage stilling til, hvor kakaoen kommer fra, hvor plastikkruset kommer fra, og hvilke elementer der er indgået i at skabe det plastikkrus – det er jo flere forskellige produkter, der er indgået i at skabe plastikkruset. Så har vi i øvrigt også maskinen, som kakaoen kommer ud af. Hvor kommer maskinen fra? Ja, den kommer ikke fra ét land, for der er underleverandører fra mange forskellige lande til maskinen.

Så det vil jo være en fuldstændig absurd, næsten Storm P.-agtig situation, hr. Frank Aaen vil sætte tolderne i, hvis man skulle vedtage ikke at importere varer produceret under uacceptable forhold, for det ville betyde, at vi skulle skille varerne ad og så finde frem til, hvor hver eneste delkomponent i varen kom fra.

Sådan er den globale produktion i dag. Det er jo i øvrigt sket siden 1700-tallet, at specialiseringen har gjort, at man importerer derfra, hvor man får tingene. Der er to ting, der er væsentlige med hensyn til at forbedre de ting, vi er enige om at forbedre her:

Den ene er, at den økonomiske vækst fremmes af frihandel. Frihandel skaber en win-win-situation, hvor der kommer økonomisk udvikling. Det kan vi jo se i Sydøstasien og Kina, som har løftet flere hundrede millioner ud af fattigdommen i kraft af den økonomiske vækst, som havde været umulig uden frihandel.

Hvor havde Kina været, hvis ikke der havde været frihandel? Så havde Kina ikke kunnet løfte 200 millioner ud af fattigdom. Så det vil sige, at der sker det, at man får folk løftet ud af fattig-